

et sagkyndigt Udvalg, der sidste Vinter forhandlede om dette og andre under Huslejelogivningen og Boligbyggeriet hørende Spørgsmaal. Det ærede Medlem omtalte, at ifølge Oplysninger, som han havde tilvejebragt, vilde det dreje sig om en Snes Tusinde Lejligheder, som var opført i Aarene fra 1917 til 1921 dels af Kommuner, dels af Byggeforeninger og dels af private, og det ærede Medlem oplyste, at hvis dette Byggeri skulde nedskrives til et Niveau af 115 Kr. pr. m² Etageareal, altsaa ca. 150 pCt. af Byggeprisen i 1914, vilde det udkræve et Tilskud af ca. 39 Mill. Kr., og det fandt det ærede Medlem slet ikke afskrækkende. Ja, det sete afhænger jo af Øjnene, der ser, men jeg er ikke ganske sikker paa, at den højtærede Finansminister ser paa dette Spørgsmaal og dette Beløb ganske paa samme Maade som det ærede Medlem. Mig forekommer det ogsaa at være et Beløb, der under Hensyn til de tilstedeværende finansielle Forhold virker i betydelig Grad skræmmende. Men det ærede Medlem, som vistnok selv havde et lille Indtryk af, at dette var Tilfældet, henviste jo ogsaa til, at hvis han ikke kunde faa de 39 Millioner, kunde han ogsaa nøjes med 17, for det vilde være tilstrækkeligt til, at Byggeforeningernes Byggeri kunde nedskrives til det nævnte Beløb pr. m² Etageareal. Det ærede Medlem følger altsaa den kendte Fritz Jürgensen'ske Doktrin: Af Beskedenhed beder jeg ikke om noget til de andre, men kun til mig selv, og det kan maaske have sin Berettigelse i denne Situation, men det hele Spørgsmaal er utvivlsomt af den Art, at vi ikke kommer udenom en Overvejelse af det. Det ærede Medlem har jo ogsaa erklæret sig rede til at stille hele det af ham tilvejebragte Materiale til Ministeriets Disposition, og naar det foreligger, vil det naturligvis blive Genstand for en nøje Undersøgelse og omhyggelig Overvejelse, idet jeg erkender, hvad jeg allerede gjorde under de Forhandlinger, som førtes indenfor det af Ministeriet sidste Vinter nedsatte Udvalg, at der her er et Problem, som man ikke uden videre kan afvise. En helt anden Sag er det, om der i det hele taget bliver Vej til dets Løsning gennem de Muligheder, det ærede Medlem har peget paa. Det tvivler jeg meget om. Jeg tror vanskeligt, vi kommer gennem dette Problem uden at genoptage de Tanker om at tilvejebringe en finansiel Basis gennem Afgifter af de før 1917 eksisterende Lejligheder, som sidste Vinter blev skrinlagt. Men, som sagt, jeg imødeser det

ærede Medlems Materiale, og det skal blive gjort til Genstand for nøje Overvejelse.

Som bekendt har i Henhold til den sidst vedtagne Huslejelogvning en Række Købstæder bragt denne Lovgivning til Bortfald, idet den nemlig er ophævet i 24 af Landets Købstæder, medens den endnu bestaar i 59, og af 473 Landkommuner, som oprindeligt havde Huslejenævn, er der nu kun 178, hvor Nævnene bestaar, de er altsaa bortfaldet i ca. 300 Landkommuner. Fra Indenrigsministeriets Side vil der nu blive tilvejebragt Oplysninger om, hvilke Konsekvenser Fjernelsen af Nævnene har haft i forskellige af Landets Kommuner, og jeg vil da bede det ærede Medlem Hr. Hauge have Taalmodighed i denne Sag; ogsaa angaaende Odense vil der blive tilvejebragt Oplysninger; der er allerede truffet Foranstaltninger i saa Henseende, idet man har henvendt sig til Stiftamtmand Neumann for at faa Oplysning om Forholdenes Udvikling i Odense. Disse Oplysninger vil saa til sin Tid blive bragt til det høje Tings Kundskab sammen med Lovforslaget om en Revision og eventuel Fornyelse af den bestaaende Huslejelogvning.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har lyst efter Lovforslaget om Byplaner. Det ærede Medlem mener, at hvis man ikke nu tør gaa til en Byplanslov, obligatorisk for alle Kommuner, kunde man i hvert Fald søge at tilvejebringe en Lov, som overlod det til Kommunerne, om de vilde søge deres Udvikling tilrettelagt paa Grundlag af en Byplan eller ej. Hertil vil jeg sige, at Kommunerne er ikke saa hjælpeløse paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen synes at tro. I 1911 forelaa der for Rigsdagen et Forslag til en ny Byggeslov, og Foreningen „Bedre Byggeskik“ udarbejdede et Forslag om Bebyggelsesplaner for Landkommuner. Paa disse Forslag grundede Boligkommissionen af 1918 sit Forslag om Byplaner. Men det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen ved jo, at dette Forslag ikke fandt Tilslutning fra nogen Side; naar undtages Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, som gav Forslaget deres Tilslutning, blev det i øvrigt forladt af Guder og Mennesker. Og derfor tror jeg ikke, der er nogen som helst Mulighed for at komme gennem den høje Rigsdag med Bestemmelser som dem, der fandtes i Boligkommissionens Udkast. Man maa altsaa for Tiden undvære en virkelig Byplanslov, men der er jo dog Bestemmelser, der kan benyttes til Fremme af de samme Formaal, som en saadan Lovgivning skulde tage Sigte paa; der er